

V. KRONIKA

XII MIĘDZYNARODOWY KONGRES PAPIROLOGÓW W ANN ARBOR

W dniach 13 - 17 sierpnia 1968 r. odbył się kolejny XII międzynarodowy kongres papirologów zorganizowany przez Uniwersytet w Michigan w Ann Arbor (USA). Papirologię polską na tym kongresie reprezentowali prof. I. Biezuńska-Malowist, doc. Anna Swiderkówna i doc. Henryk Kupiszewski. Obrady toczyły się w dwu sekcjach, filologicznej i historycznoprawnej. W pierwszej sekcji wygłosiła odczyt m. in. A. Swiderkówna; na podstawie nie wydanych jeszcze papirusów ustaliła ona datę prefektury Baienusa Blastianusa w Egipcie. W sekcji historycznoprawnej do ciekawszych wystąpień należało H. J. Wolffa. na temat egzekucji (w szczególności chodziło o ustalenie funkcji klauzuli *καθαρτες ἐκ δίκης*). J. Modrzejewski mówił o prawie stosowanym w Egipcie rzymskim. Referent dowodził, że w pierwszych dwóch wiekach cesarstwa rzymianie tolerowali prawo hellenistyczne i egipskie jako praktykę peregrynów. Po *constitutio Antoniana* obowiązywało w Egipcie co do zasady prawo rzymskie. Wchłonęło ono instytucje lokalne, które utrzymywały się w praktyce nadal jako zwyczaj prowincjonalny. I. Biezuńska-Malowist przedstawiła wycinek swych badań nad niewolnikami w Egipcie grecko-rzymskim. Zdaniem referentki niewolnik urodzony w domu uchodził za *οἰκονύχης*, także w wypadku sprzedaży. M. Amelotti przedstawił dalszą, bardzo interesującą, część swych badań nad testamentem rzymskim w epoce bizantyjskiej (por. cz. I tego autora: *Il testamento romano attraverso la prassi documentale*, Firenze 1966). H. Kupiszewski przedstawił swe badania nad antychrezą w prawach hellenistycznych. Referent usiłował dowieść, że antychreza w zasadzie nie była instytucją akcesoryjną przy zastawie. W przeważającej mierze przypadków występuje ona samodzielnie i służy do zaspokojenia pretensji wierzyciela o kapitał lub o odsetki. Mogła być także pomyślana jako kara umowna za zwłokę. Inaczej niż J. Patsch i E. Levy referent utrzymuje, że wierzycielowi antychretycznemu nie przysługiwała ochrona rzeczowa jego uprawnień do korzystania z cudzej rzeczy.

Walne zebranie członków Association International de Papyrologues podjęło uchwałę, by XIII międzynarodowy kongres odbył się w Niemczech. Zarząd Association po porozumieniu się z przedstawicielami nauki niemieckiej ustali, czy obrady będą się toczyć w Jenie (NRD) czy w Marburgu am Lahn (NRF).

HENRYK KUPISZEWSKI (Poznań)

HABILITACJA DRA WITOLDA WOŁODKIEWICZA Z PRAWA RZYMSKIEGO

W dniu 6 maja 1968 r., na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, odbyło się kolokwium habilitacyjne dr Witolda Wołodkiewicza, adiunkta Katedry Prawa Rzymskiego i Antycznego Uniwersytetu Warszawskiego.

Dr Witold Wołodkiewicz habilitował się na podstawie pracy pt. *Obligaciones ex variis causarum figuris — Studia nad źródłami zobowiązań w rzymskim prawie*

klasycznym, wydanej przez PWN w serii Dissertationes Universitatis Varsoviensis, t. XXI.

Praca porusza, przedstawione niejednolicie w źródłach prawa rzymskiego, zagadnienie klasyfikacji źródeł zobowiązań (dwójpodział w Instytucjach Gaiusa: kontrakty i delikty; trójpodział w *Res cottidianae*: kontrakty, *maleficia*, *obligationes ex variis causarum figuris*). Przeciwwstawiając się, panującej wśród wielu badaczy prawa rzymskiego opinii, autor dochodzi do wniosku, że nie ma podstaw kwestionowania autentyczności *Res cottidianae* i pochodzenia od Gaiusa trójpodziału źródeł zobowiązań (rozdz. II i III pracy). W rozdziale IV autor bada poszczególne *obligationes ex variis causarum figuris* i dochodzi do wniosku, że wszystkie one były źródłem powstania zobowiązań już w czasach przed Gaiusem. Zaslugą Gaiusa w *Res cottidianae* było stworzenie nowej, bardziej pełnej, klasyfikacji źródeł powstania zobowiązań. Systematyka prawa opracowana przez Gaiusa ma dla współczesnej myśli cywilistycznej nie mniejsze znaczenie niż dogmatyka poszczególnych instytucji.

Recenzentami pracy byli: prof. dr Kazimierz Kolańczyk (UAM), prof. dr. Wacław Osuchowski (UJ) oraz doc. dr Henryk Kupiszewski (UW). Wszyscy recenzenci ocenili wysoko walory pracy, wybór tematu i zastosowaną metodę badawczą. Ocenili również pozytywnie dotychczasowy dorobek badawczy dr Wołodkiewicza. Prof. Kolańczyk oraz doc. Kupiszewski uznali w pełni zasadnicze tezy autora co do autentyczności *Res cottidianae* i przyjętego w nich trójpodziału źródeł zobowiązań. Prof. Osuchowski, uznając poważne walory pracy, nie zgadzał się jednak z wnioskami autora uważając, że *Res cottidianae* i przyjęty w nich trójpodział źródeł zobowiązań były pochodzenia poklasycznego.

Podczas kolokwium habilitacyjnego Prof. Osuchowski, polemizując z poglądem autora, wysunął kwestię, że jeżeli rzeczywiście *Res cottidianae* były autentycznym dziełem Gaiusa, stanowiącym rozwinięcie jego dotychczasowych poglądów, to czy można mówić o wyższości *Res cottidianae* w porównaniu z Instytucjami w odniesieniu do zagadnień: 1) powstania ususfructus, 2) rodzajów mandatu oraz 3) specificatio. Następnie prof. Osuchowski wysunął wątpliwość co do interpretacji przez autora tekstu D.41.1.7.1. Wyraził również wątpliwość co do występowania u klasyków kategorii *obligationes ex variis causarum figuris*.

Prof. Kolańczyk zapytał habilitanta, czy kodyfikacja edyktu pretorskiego za Hadrianą jest bezspornym ustaleniem współczesnej romanistyki. Zapytał również, jak można określić społeczną i ekonomiczną funkcję zobowiązań rzymskich, ze szczególnym uwzględnieniem *obligationes ex variis causarum figuris*.

Docent Kupiszewski zapytał, czy można mówić o wpływie filozofii greckiej i wcześniejszych dzieł elementarnych prawa rzymskiego na system Instytucji Gaiusa.

Prof. Czachórski zapytał o wykorzystanie w pracy literatury dotyczącej współczesnego prawa cywilnego.

Dr Wołodkiewicz ustosunkował się szczegółowo do wszystkich poruszonych podczas kolokwium problemów.

Rada Wydziału Prawa w tajnym głosowaniu przyjęła kolokwium habilitacyjne dr Wołodkiewicza i nadała mu stopień docenta w zakresie prawa rzymskiego.

GRAŻYNA BALTRUSZAJTYS (Warszawa)

HABILITACJA DRA WŁADYSŁAWA CWIKA Z HISTORII PAŃSTWA I PRAWA POLSKIEGO

Dnia 12 VI 1968 r. odbyło się pod przewodnictwem dziekana prof. dr Tadeusza Tarasa posiedzenie Rady Wydziału Prawa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, poświęcone habilitacji dra Władysława Cwika.

Dr Władysław Ćwik urodził się 27 VI 1929 r. W 1952 r. ukończył I stopień studiów prawnych na UMCS, następnie w 1953 r. — II stopień studiów na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie specjalizował się w zakresie historii państwa i prawa, pisząc pracę magisterską pod kierownictwem prof. dra Karola Koranyiego. W latach 1953–56 był asystentem i st. asystentem w Katedrze Powszechnej Historii Państwa i Prawa UMCS. Ze względu na podjęcie badań nad dziejami miast polskich w aspekcie historycznoprawnym — w roku akademickim 1956/57 przeniósł się do Katedry Historii Państwa i Prawa Polskiego UMCS. W 1957 r. opublikował jako współautor (razem z J. Mazurkiewiczem) rozprawę (138 s. + mapa) pt. *Własność w miastach prywatnych Lubelszczyzny doby Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego (1809–1866)* — umieszczoną w *Annales UMCS*, sectio G, vol. IV, 1957, a następnie szereg artykułów dotyczących problematyki ustrojowo-prawnej miast w XVIII–XIX wieku i historii podziałów administracyjno-terytorialnych Lubelszczyzny i Ziemi Chełmskiej.

W dniu 7 VI 1961 r. na podstawie rozprawy pt. *Stosunki dominialne w miastach królewskich Lubelszczyzny drugiej połowy XVIII wieku* otrzymał stopień naukowy doktora nauk prawnych. Zmodyfikowana wersja tej pracy ukazała się w formie książkowej pt. *Miasta królewskie Lubelszczyzny w drugiej połowie XVIII wieku* (Lublin 1968, s. 146). W latach 1961–68 ukazał się szereg drobniejszych rozpraw dra Ćwika, poświęconych problematyce miejskiej na przełomie feudalizmu i kapitalizmu na ziemiach polskich, w tym m. in. dwie dotyczące nowych spostrzeżeń o działalności Komisji Boni Ordinis na Lubelszczyźnie: *Komisje Boni Ordinis dla mniejszych miast województwa lubelskiego (1784–1789)* (*Annales UMCS*, sectio G, vol. VIII, 1961) i *Komisja dobrego porządku lubelska jako sąd w sprawach prywatnych 1782–1791* (CPH, t. XVII, z. 1, 1965).

Rozprawa habilitacyjna dra Ćwika pt. *Pozostałości feudalne w miastach rządowych matopolskich terenów Królestwa Polskiego (1815–1866), Studium historycznoprawne*, Lublin 1968, s. XXX+480, oparta została na niezwykle obszernej podstawie źródłowej (ponad 1250 voluminów akt rękopiśmiennych, nie licząc źródeł drukowanych). Rozprawa traktuje o 79 miastach rządowych połowy obszaru byłego Królestwa Polskiego (cztery województwa: lubelskie, podlaskie, krakowskie, sandomierskie, później dwie tzw. duże gubernie — lubelska i radomska). Przedmiotem rozważań są relikty feudalne w strukturze społecznej miast i położeniu ekonomiczno-prawnym ich mieszkańców do czasu wprowadzenia w życie ustaw o zniesieniu stosunków dominialnych z 1866 r.

Recenzentami pracy habilitacyjnej dra Władysława Ćwika byli: prof. dr Józef Mazurkiewicz z Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, prof. dr Władysław Sobociński z Uniwersytetu Warszawskiego i prof. dr Jan Wąsicki z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza. Recenzenci zgodnie podkreślili wysoką wartość rozprawy opartej na nieprzebadanych dotąd materiałach archiwalnych i wnoszącej wiele nowego do badań nad historią prawa XIX w. na ziemiach polskich. Recenzje podkreślały jasność wykładu i zalety konstrukcyjne pracy. Zawierały one również pewne akcenty polemiczne co do ujęcia niektórych spośród licznych problemów poruszonych w tej obszernej rozprawie. Podkreślono jednak, że liczba usterek jest stosunkowo bardzo mała i nie może zaważyć na pozytywnej ocenie rozprawy, stanowiącej wartościowy wkład do historii państwa i prawa polskiego. Wysoko oceniono również całość dorobku naukowego dra W. Ćwika.

W trakcie kolokwium habilitacyjnego dr W. Ćwik obszernie odpowiadał na pytania zadawane przez recenzentów i członków rady wydziału, dotyczące m. in. sprawy monopolu handlowego miast w XIX w., prób stworzenia „stanu miejskiego” w Królestwie na modłę rosyjską, zagadnień ważności przywilejów miejskich z epoki przedrozbiorowej w dobie Królestwa Polskiego, ograniczeń w dysponowaniu wewnętrzną ziemią przez mieszkańców, sprawę tzw. „dominiów częściowych” i ich pozycji

prawnej, kwestii relikwów feudalnych w zakresie prawa własności, oraz innych.

Po zakończeniu kolokwium habilitacyjnego Rada Wydziału Prawa w tajnym głosowaniu podjęła jednomyślnie uchwały o przyjęciu kolokwium habilitacyjnego z wynikiem pozytywnym i o nadaniu dr Władysławowi Ćwikowi stopnia naukowego docenta w zakresie historii państwa i prawa polskiego.

ARTUR KOROBOWICZ (Lublin)

HABILITACJA DRA MICHAŁA PIETRZAKA Z HISTORII PAŃSTWA I PRAWA POLSKIEGO

Dnia 24 VI 1968 r. odbyło się posiedzenie Rady Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego poświęcone kolokwium habilitacyjnemu dra Michała Pietrzaka, adiunkta przy Katedrze Historii Państwa i Prawa Polskiego.

Dr Michał Pietrzak urodził się 15 VII 1929 r. w Gąbinie. Szkołę średnią ukończył w Warszawie. W latach 1948-1952 odbył studia prawnicze w Uniwersytecie Warszawskim, gdzie rozpoczął również pracę asystencką w Katedrze Historii Państwa i Prawa Polskiego. W 1961 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych. Zainteresowania naukowe dr M. Pietrzaka koncentrują się na problematyce historii państwa i prawa II Rzeczypospolitej. Pierwszym, poważniejszym efektem badań była praca pt. *Reglamentacja wolności prasy w Polsce w latach 1918-1939*, opublikowana w 1963 r. przez Książkę i Wiedzę.

Podstawą przewodu habilitacyjnego dra M. Pietrzaka była praca pt. *Rządy parlamentarne w Polsce w latach 1919-1926*. Recenzentami pracy byli prof. dr J. Bardach, prof. dr K. Grzybowski i prof. dr B. Leśnodorski. Recenzenci pozytywnie ocenili dotychczasowy dorobek naukowy habilitanta, zgodnie uznając pracę za odpowiadającą w pełni wymogom stawianym rozprawom habilitacyjnym.

Pytania, jakie postawili recenzenci i członkowie Rady Wydziału habilitantowi dotyczyły następujących zagadnień: różnic między systemami rządów parlamentarnych, kongresowych i komitetowych, instytucji ustrojowych umożliwiających utrzymanie równowagi władz w systemie rządów parlamentarnych (prof. K. Grzybowski), roli i znaczenia systemu wyborczego w ustroju parlamentarnym (prof. J. Bardach), pełnomocnictw ustawodawczych przyznawanych władzy wykonawczej (prof. B. Leśnodorski), oceny tych pełnomocnictw z punktu widzenia założeń demokracji politycznej (prof. S. Ehrlich i doc. J. Stembrowicz). Habilitant udzielił na postawione pytania wyczerpujących odpowiedzi. Wskazane zagadnienia naświetlił z punktu widzenia teoretycznego, rozwiązań konstytucyjnych i praktyki ustrojowej polskiej oraz obcej.

W głosowaniu tajnym Rada Wydziału jednomyślnie przyjęła kolokwium habilitacyjne dra Michała Pietrzaka i postanowiła nadać mu stopień naukowy docenta z historii państwa i prawa polskiego.

GRAŻYNA BALTRUSZAJTYS (Warszawa)

OBRONA PRACY DOKTORSKIEJ MGRA FRANCISZKA WYCISKA

Dnia 26 X 1968 r. na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego odbyła się obrona pracy doktorskiej mgra Franciszka Wyciska pt.: *Pojęcie alimentów w rzymskim prawie klasycznym*. Promotorem pracy był doc. dr Henryk Kupiszewski; recenzentami prof. dr Kazimierz Kolańczyk (Poznań), doc. dr Adam Wiliński (Lublin) i doc. dr Krystyna Bukowska (Warszawa).

Opracowanie mgra Wyciska jest nową gruntowną analizą pojęcia alimentów — zagadnienia, któremu od przeszło 100 lat nie została poświęcona ani jedna monografia. Autor pracy dokonał w szczególności wnikliwej analizy takich terminów, jak: *alere*, *alimenta*, *alimonium*, *alimonia*, *cibus*, *nutrimentum* i *victus*, wskazując na dokonaną pod wpływem filozofii greckiej zmianę zakresu pojęcia alimentów w kierunku rozszerzającym. Pierwotnie przez alimenta rozumiano w prawie rzymskim tylko środki żywności, później zaś wszystko, co najbardziej konieczne jest do życia. Autor dysertacji wykazał, że obowiązek dostarczania leków, nauki w szkole i obsługi nie wynika bezpośrednio ze źródeł, zaś z całą pewnością można stwierdzić, że obowiązek alimentacji nie obejmował kosztów pogrzebu, spłacania długów i kosztów procesowych.

Autorzy recenzji zgodnie zwrócili uwagę na bardzo trafny dobór tematu, wysoką samodzielność w opracowywaniu poszczególnych zagadnień, sumienną analizę i pełne wykorzystanie źródeł oraz bardzo wysoko ocenili rezultaty badań mgra Wyciska.

W dyskusji zabrali głos prof. dr W. Warkało i prof. dr Jakób Sawicki. Prof. dr W. Warkało uznając pracę za duże osiągnięcie w dziedzinie prawa rzymskiego zwrócił uwagę również na jej znaczenie dla specjalistów prawa pozytywnego, gdzie rozważania w kwestii alimentów nawiązują niekiedy do tradycji romanistycznych. Prof. dr Jakób Sawicki omawiając występujące w średniowieczu pojęcie *victus et amictus*, podkreślił, że znaczenie tego pojęcia jest bardzo niejasne i również wymaga opracowania. Wkład autora dysertacji stanowi podstawę do dalszych badań.

Komisja jednogłośnie przyjęła pracę i podjęła uchwałę o nadaniu mgrowi Franciszkowi Wyciskowi tytułu doktora nauk prawnych.

ROMAN BUKSIŃSKI (Warszawa)

SEMINARIUM HISTORYCZNO-PRAWNE MŁODYCH PRACOWNIKÓW NAUKOWYCH WYDZIAŁU PRAWA UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO

W dniu 5 III 1968 r. odbyło się we Wrocławiu seminarium historyczno-prawne młodych pracowników naukowych Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego, zorganizowane przez adiunktów i asystentów katedry historii państwa i prawa polskiego oraz Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa. W seminarium udział wzięli profesorowie i docenci oraz młodzi pracownicy wszystkich katedr Wydziału Prawa. W programie było 6 komunikatów naukowych, a ich autorów przedstawił uczestnikom seminarium prodziekan Wydziału Prawa, doc. dr Karol Jonca. W zagajeniu prodziekan omówił osiągnięcia zespołu młodych pracowników z katedr historyczno-prawnych uprawiających najnowszą historię państwa i prawa w. XIX i XX, ze szczególnym uwzględnieniem dziejów Śląska. Ich artykuły ukazywały się w „Studiach Śląskich” redagowanych przez niedawno zmarłego prof. Seweryna Wysloucha, któremu też zostało poświęcone seminarium.

Przedstawiono następujące komunikaty:

1. Dr Edward Klein: *Kapitulacja Republiki Weimarskiej przed Hitlerem*;
2. Dr Franciszek Połomski: *O niektórych kryteriach podziału rasistowskiego w ustawodawstwie Trzeciej Rzeszy*;
3. Dr Teresa Janasz: *Wpływ rasistowskiego ustawodawstwa Niemiec hitlerowskich na Statuty o Żydach rządu Vichy*;

4. Dr Jerzy Chodorowski: *Niemiecka doktryna gospodarki wielkiej przestrzeni (Grossraumwirtschaft)*;
5. Dr Alfred Konieczny: *Udział niemieckich sądów specjalnych w realizacji akcji Noc i Mgła*;
6. Mgr Edward Jędrzejewski: *Niemiecka administracja w powiatach blachowińskim, lublinieckim i zawierciańskim, włączonych do rejencji opolskiej w latach 1939 - 1945*.

W dyskusji nad wygłoszonymi komunikatami naukowymi wzięli udział profesorowie, adiunkci i asystenci. W zakończeniu seminarium dziekan Wydziału Prawa, doc. dr Jan Kosik podziękował referentom za wystąpienia, w większości przygotowane na podstawie nieznanych dotąd źródeł archiwalnych. Dziekan podkreślił znaczenie organizowania podobnych konferencji, które winny stać się przeglądem badań i osiągnięć poszczególnych katedr.

EDWARD JĘDRZEJEWSKI (Wrocław)

Z POBYTU PROF. MARIO TALAMANCA W POLSCE

W dniach od 20 IX do 4 X 1968 r. przebywał w Polsce — na zaproszenie Katedry Prawa Rzymskiego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu — wybitny romanista włoski, prof. Mario Talamanca, kierownik Katedry Instytucji Prawa Rzymskiego na uniwersytecie w Sienie. W podróży towarzyszyła mu żona — Giuliana Talamanca — aktualnie asystentka przy Katedrze Papirologii na Uniwersytecie w Rzymie.

Pierwsze dni pobytu w Polsce spędzili goście w Krakowie, gdzie spotkali się z pracownikami naukowymi katedr historycznoprawnych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Następnie goście udali się do Poznania. Tu prof. M. Talamanca spotkał się ze studentami II roku studiów prawniczych oraz wygłosił wykład dla pracowników Wydziału Prawa UAM na temat *Usucapio pro herede* (zasiedzenie spadku) w prawie rzymskim. W dniu 28 września prof. Talamanca zwiedził Toruń, gdzie spotkał się z pracownikami Katedry Prawa Rzymskiego oraz Historii Państwa i Prawa polskiego. Gościa podejmował doc. dr S. Salmonowicz. Na zakończenie swego pobytu w Polsce prof. M. Talamanca wygłosił wykład na posiedzeniu Instytutu Historii Państwa i Prawa Uniwersytetu Warszawskiego.

Wizyta włoskiego gościa, która doszła do skutku w wyniku realizacji umowy o wymianie kulturalnej i naukowej, zawartej między rządami polskim i włoskim, wzbudziła żywe zainteresowanie w polskich środowiskach historycznoprawnych i przyczyniła się niewątpliwie do zacieśnienia więzów, jakie od długiego już czasu łączą włoską i polską naukę historii prawa.

WŁADYSŁAW ROZWADOWSKI (Poznań)

SPRAWY REDAKCYJNE CZASOPISMA PRAWNO-HISTORYCZNEGO

Decyzją Sekretariatu Naukowego Polskiej Akademii Nauk z sierpnia 1968 r. zostały rozwiązane wszystkie Rady Redakcyjne i Rady Naukowe w wydawnictwach Polskiej Akademii Nauk. Decyzja ta objęła również Radę Redakcyjną Czasopisma Prawno-Historycznego.

W dniu 15 XII 1968 r. Sekretariat I Wydziału PAN powołał Komitet Redakcyjny Czasopisma w następującym składzie: prof. dr Juliusz Bardach (Warszawa), prof. dr Konstanty Grzybowski (Kraków), doc. dr Henryk Olszewski (Poznań) — jako

sekretarz redakcji, prof. dr Michał Szczaniecki (Poznań) — jako redaktor naczelny, doc. dr Monika Senkowska-Gluckowa (Warszawa), prof. dr Jan Wąsicki (Poznań).

Pierwsze posiedzenie Komitetu Redakcyjnego w nowym składzie odbyło się w Warszawie, w dniu 30 I 1969 r. Na posiedzeniu tym, w którym udział wzięli zaproszeni goście w osobach dyrektora Instytutu Historii PAN, prof. dr Tadeusza Manteuffla oraz redaktora Kwartalnika Historycznego, prof. dra Bogusława Leśnodorskiego, przedyskutowano sprawę ogólnego profilu Czasopisma, przy czym zwrócono uwagę szczególną na potrzebę nawiązania bliższych jeszcze kontaktów z dyscyplinami nauk prawnych i historycznych, bardziej zainteresowanymi badaniami na polu historii prawa. Komitet podjął w wyniku dyskusji decyzję zorganizowania na łamach Czasopisma ankiety na temat ogólnego znaczenia i roli badań oraz studiów historycznoprawnych. Do udziału w ankiecie zaproszeni zostaną przedstawiciele nauk historycznych i prawnych. Komitet zatwierdził następnie do druku skład niniejszego zeszytu Czasopisma (t. XXI, 1) oraz przedyskutował przewidywany skład następnego zeszytu (t. XXII, 2), a także określił zasady pracy Komitetu na przyszłość.

Redakcja składa w tym miejscu serdeczne podziękowanie wszystkim członkom Rady Redakcyjnej za ich ofiarny udział w pracach redakcyjnych, udział ten odegrał doniosłą rolę w kształtowaniu profilu i rozwoju Czasopisma Prawno-Historycznego.

